

---

asztrálversek

LADIK KATALIN

1.

aludni kellene egy keveset
bár különösnek tűnhet
ha valaki két évszázad múlva
rugalmas tükörfelületen
széles hullámokat vet
hogy az a végtelenül finom vékony tükör
egyedül a napfény erejével
kivonhatja hálóját
a föld vonzásából

2.

a lábak például
teljesen feleslegessé válnak
a bevezető idegpályák
erősítőkön keresztül
különösen fontosak az űrben való létezéshez

talán embertelennek tűnhet
a pszichébe való ilyenfajta
beavatkozás

3.

a géppel összekapcsolt
embernek
semmi más testrészét
nem kell magával vinnie
csupán az agyát

4.

tenyéryni selyemből
életét kiszakítja
maga előtt vagy háta mögött
elkénygyja mint szögsárga lovát
melynek keresztcsontja erős volt valamikor
mint egy láda

5.

belezuhan
feje fölött valami
hatalmasat csattant
az óriási nap kidőlt
mintha egy hatalmas kéz
meggörbitené

6.

mindegyik élesre volt kihegyezve
nem lehetett látni azt aki elvégezte
eltűnt a saját testéből
a bevérezett tárgyakat helyükre tette
karját maga elé tartotta mintha védekezne

7.

oldalt feküdt a madárhang
az égből leeresztette

elvágta a kék drótot
közé és a madár között

8.

a nap! most robbannak
fel a petreszelyemmel
megrakott kosarak!

9.

a homlokánál átfúrt
csövek segítségével lehetett irányítani
amikor első felszállásánál szenvedett
zúzódásait kezelte
a bolygót mint kiderült
vonzotta a marhavelő

10.

leroskadt egy dértől
megfehéredett kőre
homlokánál az égbolt elhalványodott
mintha kialudna
az oxigén tíz percre elegendő
szerette volna ha napfénynél
fejezi be

11.

kettőt villant az ég
a hang távolról hangzott
amikor a gép megfordult
hogy másvalakihez szóljon

az öngyilkossági parancs
túl veszélyes
az életosztón
nagyon is mélyen gyökerezik
bennük

12.

megtisztulva minden keverékanyagtól
tisztá drótot
kötöztek hónuk alá
suhogva megnyílt alattuk a háló
a kemény fényben
karok és kábelek imbolyogtak
lelógó lábfejeik összegabalyodtak
undorodva vitték ki alóluk
a maradék földet

CROSS-CORRESPONDENCE

Willy Sch. testén zsinór
volt kifeszítve, amelyen egy mozgatható
vörös színű takaróba burkolt körte függött.

Ugyanakkor a nappaliban a valóság
magasabb rétegei nyilvánultak meg.
„Minna, egy tűt levettem az asztalról.”
S valóban, a tű a földön feküdt.

Mrs. Piper egy elhalt gyermek
neve volt, aki egy szürkésfehér
macskát ölt meg.

Viselkedése, szavai és bizonyos
fájdalmai világos vonatkozásban
voltak a repülőgép lezuhanásával,
és azoknak az érzelmeknek voltak ismétlései,
amelyeket a lelőtt
és megsebesült francia tisztek érezhettek.

Személyiségük haláluk után
úgy élt tovább
mintha Piperné puha ujjakkal
egy cukorkás dobozból.

Az emlékezetes naplementéből
Mrs. Piper ablakában
egyszerre több példány volt.

Egy embernek azt a képességét
hogy a tárgyról kiinduló
fény sugar ne érje szemét
a közönséges világnak
minden eseményét lenyomatként
hátrahagyja

Piperné egy verőfényes napon
ebéd alatt
világosan észrevehetően
mint a zenélő óra
ha fel lenne húzva

Egy esetben a szájból
kilépő problematikus szubsztancia
áthatolt a médium fejét
borító fátyolsisakon
és a fátyolon keresztül visszahúzódott
Éva C. szájába.

Szabadon és nevetve
lebegett a levegőben mintha
egy eléggé hegyes tárgy volna alatta.